

Ikt. sz.: VFB/10-2/2017.

VFB-13/2017. sz. ülés
(VFB-62/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2017. november 7-én, kedden 14 óra 36 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet 128. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Seszták Miklós expozéja</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	8
<i>Dr. Seszták Miklós válasza</i>	16
<i>Az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat (T/17994. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	21
<i>A szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17776. szám) (Varga Mihály, Cseresnyés Péter (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	22
<i>Egyebek</i>	23
<i>Az ülés berekesztése</i>	23

Napirendi javaslat

1. Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat (T/17994. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
3. A szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17776. szám)
(Varga Mihály, Cseresnyés Péter (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Z. Kárpát Dániel** (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Becsó Zsolt (Fidesz)

Törő Gábor (Fidesz)

Gúr Nándor (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Szatmáry Kristóf (Fidesz) Becsó Zsoltnak (Fidesz)

Gelencsér Attila (Fidesz) Törő Gábornak (Fidesz)

Hirt Ferenc (Fidesz) Bányai Gábornak (Fidesz)

Horváth Imre (MSZP) Gúr Nándornak (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Vásárhelyi Pál tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter

Vadas Beatrix főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Kiss Zoltán osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 36 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy tisztelettel köszöntöm miniszter urat, képviselőtársaimat, kedves meghívott vendégeinket, a bizottsági ülésen, a sajtó munkatársait is ideértve természetesen. A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom.

Első feladatomban a határozatképeség megállapítása. A hozzám befutó jelzések alapján úgy látom, hogy öten személyesen, négyen eseti képviseleti megbízással látják el feladatukat. Ily módon tehát határozatképesek vagyunk.

Következő feladatunk a napirend elfogadása. Kérdezem, hogy a kiküldött napirendi javaslatot képviselőtársaim elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! Aki igennel szavaz, jelezze! (Szavazás.) Úgy látom, egyhangú döntés született, amellyel elfogadtuk a napirendet.

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter meghallgatása

Első napirendi pontunk tekintetében pedig Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr éves meghallgatására kerül sor. A jegyzőkönyv kedvéért jegyzem, hogy ez az Országgyűlésről szóló törvény 41. §-a alapján történik meg. Legutóbb 2016. november 29-én, a szokásos éves meghallgatáson köszönthettük miniszter urat körünkben. Ezért arra kérem, számoljon be az eltelt időszak alatt végzett munkáról, fontosabb történésekről, eseményekről, amit követően természetesen a bizottsági tagtársaké a szó a kérdések, felvetések, illetve hozzászólások tekintetében. Parancsoljon!

Dr. Seszták Miklós expoziója

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszöntöm önöket is. Igyekszem nagyon rövid expozióval beszámolni az elmúlt egy évről, hogy mik voltak azok a minisztériumi feladatok, amiket elvégeztünk, mik voltak azok az esetleges változások, amik jelentettek eltérést a 2016-hoz képest. Azt kell mondjam a minisztérium munkáját elemezve, hogy mind a törvényalkotásban betöltött szerepünk, mind az interpellációs kérdésekre adott válaszok a szokásos ügymenet szerint zajlottak. Mindig dobogós helyezettek voltunk 2014-től, most is így történt. Igazából a minisztériumban ebben az évben volt először az, amikor jelentős átalakítás, illetve jelentős szerkezeti többlet nem jött. 2015-ben volt a Posta, az MFB, majd a turizmus ide hozatala, és 2017 januárjában igazából két kisebbnek tűnő, de működésileg azért jelentős változás állt be. Volt két hatóság, ami a Fogyasztóvédelmi Hatóság és a Közlekedési Hatóság, amelyik megszűnt januárban, és 197 járásba kerültek le az alsó szintek, és a másodfok és bizonyos első fok meg direktben idekerült a minisztériumba. Ennyi változás volt a stratégiában vagy SZMSZ-ügyben.

Ha megengedi elnök úr és a tisztelt bizottság pár mondatban összefoglalnám, hogy mik azok a kérdések, amik a legjobban foglalkoztathatják a bizottságot, és értelemszerűen majd a kérdésekre válaszolok. Igyekszem rövid lenni.

Minden bizottságnál fontos volt, hogy hogy állunk, hogy készültünk fel a télre, hogy látom én a téli fűtési szezon kezdetén, hogy megfelelő felkészültséggel megyünk-e neki a télnek. Azt kell jelentenem a tisztelt bizottságnak, hogy 2016 azonos időszakához képest 23 százalékkal több, 4,3 milliárd köbméter földgáz áll rendelkezésre a hazai tárolókban. Emellett van az úgynevezett biztonsági készlet.

Tavaly meg évek óta 915 millió köbméter gáz állt biztonsági készlet címén rendelkezésünkre. Ebben az évben ezt is meghaladtuk, és 1,2 milliárd köbméter gáz áll rendelkezésünkre. Amikor a hazai energiaellátást kell elemeznünk, és úgy is mint az energetikáért felelős miniszter, mindenegyes mozdulatunkkal azt próbáljuk kezelni, hogy ebben a speciális helyzetben mi felkészültünk-e arra, hogy bármilyen haváriahelyzet esetén vagy akár normális működés esetén a megfelelő szintű működést tudjuk biztosítani a lakosság, illetve az ipari szereplők számára. Azt kell mondjam a tisztelt bizottságnak, hogy a határkeresztező pontokon lévő interkonnektorok maximális betáplálási csúcskapacitása, az azt jelenti, amit egy nap az interkonnektorokon keresztül gázban be tudnék hozni az országba, az 121,7 millió köbméter. És a legnagyobb fogyasztás 2016. január 23-án történt, amikor 90 millió köbmétert fogyasztottam el egy nap az országban. Ez azt jelenti, hogy jóval meghaladja a csúcskapacitás betáplálási maximuma a valaha mért legnagyobb földgázfelhasználást. Ez azt jelenti, hogy ha nincsen havária, akkor ki sem kell használnom ezt a napi csúcskapacitást, és a rendes kereskedelmi szerződés keretein belül történő behozatal elégséges arra, hogy a napi fogyasztást fedezzem. Ha esetleg nem, mert volt ilyen egy-kettő vagy pár esetben, akkor ebben az esetben viszont a földgáztárolókban elhelyezett gáz alkalmas arra, hogy ezt a hiányt pótoljuk. Azt kell jelentsem a bizottságnak, hogy felkészültünk, és nem látunk semmilyen olyan eseményt, amely a gázimport-megállapodásoktól eltérően zajlana le. Mind a biztonságot, mind a folytonosságot semmilyen veszély nem fenyegeti.

El szoktuk mondani bizottsági meghallgatásokon a rezsicsökkentés hatását. 2013. január 1-jétől és 2017. szeptember 30-a között 1111 milliárd forintnyi megtakarítást értünk el, vagy érték el a lakosok. Az biztos, hogy 1111 milliárd forintot nem fizetett ki a magyar lakosság a közműszolgáltatóknak.

Szeretnék beszámolni az Otthon melege program ez évi állásáról: összesen 2014 óta 29 milliárdnyi keretösszegű pályázatot írtunk ki, ebből 23 milliárd forintot elköltöttünk, és jelenleg 3 alprogram zajlik: háztartásinagy gép-csere program, fűtés korszerűsítés és a gázkonvektorok cseréje. Lezárultak a pályázatok, 74 ezer pályázat érkezett be 7,6 milliárd forint támogatási igénnyel. A KEHOP meghirdetett 1320 milliárdnyi forrása az eredeti keretösszeg 114 százaléka, tehát azt tudjuk jelenteni a bizottságnak, hogy az erre a ciklusra előírt KEHOP meghirdetése 114 százalékon áll. Lesznek lehulló források, értelemszerűen úgy gondoljuk, hogy a forrásvesztés szinte kizárható. A meghirdetés mellett 1060 milliárd forintot kötelezettségvállaló támogatási szerződéssel most már kezeltünk, és az eredeti keretösszeg 40 százaléka, azaz 438 millió forintot már ki is fizettünk a projektgazdáknak.

Ami kérdés, és talán a bizottságot érdekelheti: az infokommunikációs fejlesztéseink, azaz a szupergyors internet vállalkozókhöz, illetve a lakossághoz történő eljuttatása. Azt tudom jelenteni, hogy 2018 év végéig minden háztartás számára elérhetővé tudjuk tenni a szupergyors internetet. Emellett egy 44 milliárd forintos uniós támogatásból még 2350 településen 410 ezer háztartást fogunk bekötni ebbe a rendszerbe. 2017 év végéig 254 ezerre nő, azoknak a végpontoknak a száma, amibe bekötöttük ezt a szupergyors internetet.

Szeretnék beszámolni a fogyasztóvédelem vonatkozásában. Több kérdés is volt az elmúlt bizottsági meghallgatásokon e téren. Először szeretnék beszámolni az e-kereskedelemben elért eredményekről. A másik az örökzöld témánk, az úgynevezett árubemutatóknak a visszatartására vonatkozó törvénymódosításból eredő hatások. Az e-kereskedelmi ellenőrzések vonatkozásában 2016 decemberében elfogadott az Országgyűlés egy törvénymódosítást, ami a fogyasztóvédelmi ellenőrzést szigorította az e-kereskedelemben, illetve a webáruházak vonatkozásában. Ennek a hatására

2017-ben 54 százalékról – a '16-os adat 54 százalék volt – 14 százalékra szorítottuk vissza azokat a webáruházakat, ahol valamilyen sorozatos szabálysértést tapasztaltunk. Talán ettől még nagyobb, vagy legalábbis a lakosságot talán még jobban irritáló kereskedelmi forma volt az árubemutatók kérdése. Ugye, 2015 decemberében történt itt komoly szabályozás. A tavalyi év végi beszámolóinkban még nem tudtunk rendes statisztikát mutatni, hiszen nem volt egy teljes évünk, viszont most már látjuk, hogy a 2015-ben elfogadott törvényjavaslat hatására a visszaélések száma másfél év alatt ötödére esett vissza. Ez, ami számunkra ismert adat. Míg 2015-ben havonta 43 panasz érkezett, tavaly 26, az idén pedig már csak 13, persze a csapot szeretném idézőjelbe tenni, mert még az a 13 is sok. Értelemszerűen próbáljuk ezt visszaszorítani.

Amiről szeretnék még beszámolni, hogy nemcsak a jogi szabályozásban lett változást, hanem úgynevezett prevenciós jelleggel – rosszul, mert nem a szó szoros értelmében kell érteni – két büntetőeljárás is elindult két komoly ügyben. Az egyik Veszprém megyében, a másik Hajdú-Bihar megyében. Az árubemutatós cégek vezetőit mindkét esetben előzetes letartóztatásba helyezték. Tehát azt gondoljuk, hogy ez az a visszatartó erő, ahol majd meggondolják az ilyen cégek vezetői, hogy belemenjenek-e visszaélésekbe.

Közlekedéspolitika vonatkozásában nem szeretném túlterhelni számokkal a bizottságot, de azt kell mondjam, hogy 2588 milliárd forintból jött létre már támogatási szerződésünk, ez 606 projekt vonatkozásában indít el fejlesztéseket, és a teljes KÖZOP összpogram értéke 3030 milliárd forint lesz. Azt kell mondjam, hogy 2020-ig a közlekedési ágazatban, ideértve a közutat és a vasutat, 4000 milliárd forintot fogunk tudni fordítani fejlesztésre. Többek között 2022-ig a kormány 900 kilométer új gyorsforgalmi szakasz megvalósításáról döntött. Nem terhelném önöket, hogy Békéscsaba, Eger, Kaposvár, Salgótarján, Sopron, Szolnok és Zalaegerszeg is bekerült ebbe a fejlesztendő hálózatba.

Természetesen beszélnünk kell a vasúti fejlesztésekről is. A vasúti fejlesztés vonatkozásában 1500 milliárd forinttal támogatja a kormány a vasúti fejlesztéseket. Ez mintegy 900 kilométer vasútvonal fejlesztéséről szól, és egy nagyon érdekes számot szeretnék mondani, hiszen erről eddig keveset beszéltünk, de ilyen fejlesztés az utóbbi ötven évben nem valósult meg, hogy 45 ezer férőhelynyi új járműkapacitás lesz elérhető ezen fejlesztések következtében. Ez azt jelenti, hogy 70 milliárd uniós forrás és 36 milliárd forint hazai forrás fog rendelkezésünkre állni.

Szeretnék a vagyonszabályozásról beszélni pár mondatban. Két dolgot szeretnék kiemelni. Elmondtam bizottságoknál is, és elnézést a szóhasználatért, nem találtunk jobb szót, és a kollégák sem találtak. Ha megkérdezik, hogy mik azok az eredmények, amit mi pozitív eredménynek tartunk 2016-2017 közel év vége tekintetében, ugyanazt, amit 2010 óta ki tudunk mondani, az az, hogy munkabéke van az állami vállalatoknál. Tehát sikerült tárgyalásokkal, illetve kedvezményekkel, engedményekkel ezt a munkabékét visszaállítani vagy beállítani, azaz nem volt sztrájk az állami vállalatoknál, ami azért 2010 előtt elég gyakori volt. Többek között ennek az egyik oka maga a Fónagy államtitkár úr és a szereplők közötti párbeszéd, a másik meg az a fejlesztés, amiről a kormány 2017 év elején döntött. 30 százalékkal emeljük az állami szférában dolgozók bérét. Ez 134 ezer munkavállalót érint, és ebben az évben 40 milliárddal, 2018-ban 48 milliárddal és 2019-ben 28,5 milliárd forinttal fogjuk megnövelni a munkavállalók munkabérét.

Mindig kérdés, itt is elmondanám, hátha kérdéseket spórolok meg, de ha nem, akkor nyugodtan tegyék fel, a Nemzeti Eszközkezelő helyzete. 2017. augusztus 31-ig 41 343 ingatlant fogadott be az Eszközkezelő, és ebből 32 386 darab vonatkozásában már meg is történt az adásvétel. Az 152 ezer ember lakhatását biztosította. Van még

egy érdekes szám a sajtó képviselői számára, meg a képviselőtársaim számára, hogy 124 milliárd forintot fordítottunk lakásvásárlásra, és ezzel szemben 291 milliárd forint jelzáloghitel megfizetése alól mentesítettük a volt tulajdonosokat.

Szeretnék beszámolni a tavaly elkezdett és a meghallgatáson is említett iparipark-koncepcióról. Két jelentős iparipark-koncepció megvalósítását kezdtük el, egyiket be is fejeztük, Pátyon 2015 augusztusában átadásra került ez az ipari park, és 2018 második negyedévére Hatvanban a Bosh ipari park fejlesztése is meg fog valósulni.

Pár mondatot a turizmusról. Egységes kézbe került a turisztikai ágazat kormányzati kezelése. Mi azt gondoljuk, és az adatok is ezt mutatják, hogy ez meghozta a várt eredményeket. Az nagyon fontos, hogy a 2017. október 4-én elfogadott nemzeti turizmusfejlesztési stratégia 2030 más alapokra helyezi az eddigi stratégiát. Bevezeti az új desztinációs logikát követő átfogó fejlesztési elképzeléseket. Ugye, öt régió vagy desztináció már kialakult, a többiek kialakítása most van folyamatban. Nem olyan rég bejelentettük, és az első pályázatok is kiírásra kerültek a Kisfaludy program keretében. 2030-ig 300 milliárd forintot fogunk elkölteni. Közel 30 ezer szoba fejlesztésére. Itt is kérem a képviselőtársaimat, hogyha keresik önöket, akkor nyugodtan bíztassák az ebből élőket, vagy az ebbe befektetni kívánókat, hogy ki van írva a panziófejlesztési, illetve –felújítási pályázatunk, illetve egy régió keretében ki van írva a kis- és közepes vállalkozások számára szállodafejlesztési pályázat. Javasoljuk mindenkinek, pályázzanak!

Utolsó momentumként, elnök úr, ha megengedi, a közvetlen brüsszeli forrásokról mondanék még három mondatot. '14-ben szintén egy kézbe került a közvetlen brüsszeli források kezelése. Korábban átláthatatlan volt, nem is tudták a vállalkozók és nem volt olyan felületük, ahol erről információt gyűjthettek volna. Ezzel szemben most a fejlesztési központ létrehozásával egy megfelelő informatikai rendszer kiépítésével magyar nyelven, a megjelenéstől számított 24 órán belül mindenki információt szerezhet ezekről a pályázatokról. Ennek eredményeként '14-ben még csak 4 milliárd forint lehívás volt, 16-ban már 17 milliárd, és várhatóan '17-18-ban ez akár többszörösét is el fogja tudni érni. Több mint ezer megkeresésben dolgozik a fejlesztési központ és 17-féle uniós szakpolitikai program pályázatára lehet pályázni. Elnök úr, így első lélegzetre ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr pedáns összefoglalóját, látszik, hogy ne az első bizottsági meghallgatásán vesz részt, hiszen köszönöm, hogy próbálta tematizálni a bizottság tagjait is a tekintetben, hogy merre érdemes fókuszálni. Ebben a körben megadnám a lehetőséget bizottsági tagtársaimnak kérdések, hozzászólásaik megtételére, jelezvén, hogy a bizottság elnöke is beáll a sor végére. Tehát szeretném majd főleg kérdéssel, nem is észrevétellel gyarapítani ezt a vitát. Alelnök úr kezét láttam először a magasba lendülni. Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz) alelnök: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a frappáns beszámolóját. Pár kérdéssel, bocsánat, sok kérdéssel szeretném bombázni, ha van rá mód, és válaszokat szeretnék majd előbb-utóbb bizonyos kérdésekre, amire, ha nem lehet ma, akkor később választ kapni.

Az első egyszerű kérdés, csak mert miniszter úr portfóliójában benne van, hogy a bányászati jogokért is felel. Egy apró kérdés lenne a mezőgazdászok részéről, akiknek öntözési gondjaik vannak. Bár nem önhöz tartozik, de mint a bányászati jogok örököse a minisztériuma, csak jelzem, hogy egy mezőgazdasági kút kiépítéséhez

mintegy 11 engedélyt kell beszerezni a gazdáknak, köztük a bányászati hatóságoknak legalább két osztályát. A régiókban, Bács, Csongrád, Békés megyében és szolnoki székhelyen ez a kisebbik gond, de irgalmatlan költséget helyezünk ki a gazdák, termelők részére. Lehetne-e ezt egyszerűsíteni az egyablakos ügyintézéshez hasonlóan, hogy ne kéne ennyiféle helyen keresni az engedélyek útját a termelőknek. És csak annyit, hogy – mivel nem vagyok kormánytag -, ha a Belügyminisztérium felé hogyha megtenné miniszter úr, mert náluk van a feladat, hogy ezt egyszerűsíteni kéne, mert állandóan jönnek hozzám panasszal a mezőgazdasági termelők.

A kérdéseim. Először is a közútfejlesztési programokra tetszett említést tenni. Itt abban a reményben teszem fel a kérdésemet, hogy miután a megyénk déli részét, Bács-Kiskunt és a közepét autópálya és gyorsforgalmiút-fejlesztés nem érintette, viszont van egy alternatív javaslatom arra, hogyha egyszer vége lesz a gyorsforgalmiút-fejlesztési programnak. Nekünk régi vágyunk volt – Csongrád megyének, Bácsnak, Tolnának, Somogynak -, hogy az M9-es autóút valamikor elkészül, és összeköti Ausztriát, Horvátországot, Szerbiát, Magyarországot és Romániát is délről, de ennek egyelőre a költségoldala nincs biztosítva. Viszont a minisztérium három évvel ezelőtt a déli, nagyon fontos főutat, az 55-öst felújította Bajától Szegedig, illetve most fejezik be a teljes felújítását, és annak a műszaki paraméterei szerintem ki tudnának váltani gyorsforgalmiút-fejlesztéseket. Hiszen mind az útnak a szélessége, a különféle biztonságtechnikai eszközei szerintem alkalmassá tennének bennünket arra, hogy ilyen nagyobb beruházás után, amiket nem bírunk ma finanszírozni, hatodába-ötödébe kerülő fejlesztést indítsunk. Jelentkezvén ilyenekre, tömegével tudnék példát Bács-Kiskunból, de szerintem minden megyéből, hogy mi lenne, ha egy ilyenfajta, kétszerannyi útfejlesztést tudnánk kevesebb pénzből elindítani, és akkor már az M9-es útnak is lenne egy alternatívája, ha nem kellene azt a méregdrága autóutat megépíteni Szegedtől Szekszárdig. Ebben szeretnék majd kérni segítséget a minisztériumtól egyeztetésre, vagy pedig, ha van esetleg válasza, szívesen fogadom. Magyarán szükségünk volna egy alsóbút-fejlesztési programra, ami nagyobb léptékű, mint amit eddig tudtunk, és reménykedünk, hogy a közbeszerzési törvény miatti csúszások után végre elindulnak a mi térségünkben is az útfejlesztések, a mostani négyszámjegyű útfejlesztések.

Ehhez kapcsolódóan kérdezem, hogy mi van előttünk. Mik azok a nagy fejlesztések, amelyek a közútfejlesztési program keretén belül nem akart felsorolni, de azokon kívül, amit nem ismerünk, van-e olyan talonban, amit érdemes lenne közkinccsé tenni? Itt kérdezem még a vasútfejlesztési programoknál, miután érintett Pest megye, Bács-Kiskun megye a Budapest-Belgrád vasútfejlesztéssel kapcsolatban, hogy mikor várható végre az első kapavágás. A kínaiak, ha már ennyire rávettek bennünket erre a nekünk fontos fejlesztésre, hogy ezt elkezdhessük, és itt a nyomvonal eldőlt-e végül, ugye, a 150-es vonal lesz a kijelölt, a Budapest-Kelebia vonal lesz vagy pedig Budapest-Szeged? Mert fontos lobbizás folyik Szeged irányából a mi megyénk ellenében. Ebben szeretnék kérni öntől egy frappáns választ.

Illetve a vasútfejlesztéseknél a vidéki szárnyhálózatokon, ahogy elmondta, 45 ezer férőhelyes kapacitásfejlesztés indul el, mikor várható azoknak a régi, elavult vontatóeszközöknek és személyszállító eszközöknek a cseréje? Mert örömmel látom, mikor időnként megjelenik egy Stadler-vonat, mondjuk a mi térségünkben is akár, vagy egy Siemens, mert véletlen eltéveszti a rendező, és arra küldi. Mert óriási az öröm egyébként egy határ menti térségben, mikor látnak egy korszerű, tisztább vonatot. Hogyha ezeket lehetne majd lejjebb küldeni, mert mi az úgynevezett Putyinyorsvonatokkal szoktunk közlekedni, és ez nem csúfolódás, így nevezik a vasutasok is. Nagyon jó, csak messze nem éri el azt a szintet, mint a Siemens- vagy Stadler-vonatok. Tehát nekünk nagyon tetszett ez az 5000 férőhelyes kapacitásfejlesztés.

A másik kérdésem, hogy az informatikai fejlesztések tekintetében rengeteg program indult, van-e arra mód, hogy a települések, főleg a kistelepülések főterein, ahol időnként összejönnek a helyiek, és nagyon sok nagyvárosban már megoldották az ingyen wifi-elérést, ezt nem lehetne-e megoldani egy ilyen fajta fejlesztési programmal? Mondjuk egy kistelepülés, amelyik nem képes ennek a menedzselésére és kifizetésére, ezeknek juttatnánk egy ilyen köztéri ingyenes wifi-rendszert. Mert van ennek jelentősége, mert az embereket kihozza a saját kis otthonukból, fészükükből, ki tudnak jönni ezért is a terekre, és ez egy jelentős, egyébként közösségfejlesztő program. Ez csak egy ilyen metsző kérdés a többi fontoshoz képest.

A másik, amit szeretnék megkérdezni, hogy a tanuszoda-fejlesztési programmal kapcsolatban volt egy ígéret, hogy az utolsó kör ebben az évben, a harmadik, tavasz után feláll, a döntések meglesznek. Engem itt speciel – engedje meg, elnök úr, hogy hazabeszéljek – a kiskunhalasi tanuszoda-fejlesztés érdekel, amiről több soron már tárgyaltunk. Ennek a döntése mikor várható, mert égető, az egyik legjobb utánpótlásbázis ott van a választókerületemben, és csak az egyetlen járási központ, ahol még nincs tanuszoda jelen pillanatban az országban.

A Kisfaludy programmal kapcsolatban a falusi turizmus szerepe látszólag és láthatólag megjelent. A forrásait éppen ma kérdezte egy vállalkozó, aki szeretne fejleszteni, hogy van-e mód a tétet emelni. Ez egy 42 milliós, nem kicsi összegű fejlesztési támogatás, jogilag lehetőség van rá, nem a több ütemezésre gondolva, de tétet lehet-e emelni? Tehát van-e olyan lehetőség, hogyha egy olyan desztináció jön létre, ahol ez az összeg egy vállalkozói fejlesztésre nem elég, de szeretne többet fejleszteni, van-e mód arra, hogy valami kiegészítő támogatást kapjanak?

És az új desztináció létrehozásánál lehetne kiemelten kezelni spa fürdőhelyeket, hiszen az öt desztináció, amit miniszter úr említett, azokban - konkrétan a nagy déalföldi spa gyűrű, ami Békés, Csongrád, Bács-Kiskunt érinti - a gyógyfürdőfejlesztési program, ami annak idején elindult, részben megfeleződött, de ezt pótolandó, nagyon fontos, hiszen a magyar fürdők mégiscsak a legnagyobb vonzerői a magyar turisztikának. A fejlesztések, ami nem a szállodaipart, hanem magát a fürdőinfrastruktúra-fejlesztést támogatná, hogy ebben lesz-e külön desztináció, ami nem területi, nem egy földrajzi egység lehatárolása, hanem maga a fürdő mint infrastruktúra, mint desztináció lehatárolása lenne csak és nem egy területi lehatárolás?

És csak egy záró kérdés: az ágazat fejlesztésén túl, a pénzügyi kifehérítése az ágazatnak hogy áll most? És mit lehet tenni annak érdekében, hogy mindenkit, aki ebből részesül, a sok ezer vagy tízmillió turistát, aki az országba érkezik, hogy lehetne őket bevonni erőteljesebben az adózási körbe? Köszönöm a sok kérdésre adandó sok választát miniszter úrnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdéseket. Bár alelnök úrral vitatkozni tudnék azt illetően, hogy a legjobb tanuszoda hol található Magyarországon, szerintem Óbuda-Békásmegyeren, de *(Bányai Gábor: Nem azt mondtam, hogy a legjobb...)* kétségkívül mindegyiknek jár a támogatás. Szeretném megkérdezni, hogy ellenzéki oldalról ki kér szót. Igen, szűk a merítésünk a nap folyamán, de adódnak-e kérdések, felvetések? Amennyiben igen, úgy Gúr Nándor képviselőtársamé a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úr, rengeteg kérdést tudnék feltenni, de korlátozom, önkorlátozom magam, tehát nem teszek fel sokat, 3-4-et maximum. Elsőként afelől szeretnék érdeklődni, hogy az egyedi kormánydöntések tekintetében azt tudom, hogy mi alapozza meg a kormánydöntés meghozatalát, tehát, hogy nyilván a bevételi célok, a foglalkoztatási többlet elérése és

egyéb más szempontok alapján születnek a döntések, de afelől szeretnék érdeklődni, hogy ismereteim szerint vannak olyan esetek, amelyek tekintetében a döntések meghozatalakor parametrizálási feltételek megjelenítése és az aktuális helyzet, időpont, szerződés-kötés pillanatában meglévő tényállapot elég érdekes tükörkép fest. Mondok példát, hogy fogható legyen.

Continental Automotive Hungary Kft., ez egy veszprémi gyárnak egy üzeme, tehát ebben az esetben az én ismereteim szerint egy ilyen közel tízmilliárd forintos nagyságrendű beruházási felület formálódott meg. A foglalkoztatotti létszám tekintetében egy híján 1700 fő, és 130 fős többletfoglalkoztatás vállalására került sor. 67 milliárd forintos árbevételi cél fogalmazódik meg. Majd a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyilvántartásait, ha kézbe vesszük, akkor a szerződések aláírásakor a foglalkoztatotti létszám 2023 fő, a veszprémi üzem árbevétele pedig 73 milliárd forintos nagyságrendű. Magyarul, a NAV kimutatásai kedvezőbb számadatokat igazolnak vissza, mint ami, mondjuk a fejlesztéshez kapcsolódóan az egyedi kormánydöntéssel megerősített fejlesztéshez kapcsolódó szerződések tartalmában megfogalmazódik. Amennyiben helytálló az ismereteim, úgy tudom, igen, akkor ez nagyon nincs rendjén. De hogyha szükséges, akkor majd másik példával is kiegészítem, mert nemcsak ebben az egy esetben vannak ilyen információim és ismereteim.

Igazából ezzel csak és a figyelmét szerettem volna felkelteni miniszter úrnak arra vonatkozóan, hogy valami nincs rendjén ezekkel az egyéni kormánydöntésekkel, vagy valakik – mondom még egyszer, amennyiben helytálló azok a számadatok, értékek, amelyeket mondom – visszaélnék a helyzettel. Érdemesnek tartanám rátekinteni. Ha már csak utólag is, ha akkor a control-enter nem került megnyomásra, már csak utólag is érdemes ezt kontrollálni.

A másik dolog, amiről mindenképpen szólni szeretnék, arról Bányai Gábor képviselőtársam szólt, az ifjúság sportolási lehetősége, tanuszodák kérdésköre kapcsán én úgy ismerem, hogy a vállalt kötelezettségek és a valóság elé távol helyezkedik ma egymástól. Talán 78 projekt volt nagyjából 38 milliárd forintos összköltséggel párosítva, aminek a megvalósításáról döntöttek annak idején. Most ismereteim szerint megint csak, egyiket sem sikerült a közbeszerzési meghatározott időpontban, gyakorlatilag időre befejezni. De vannak ettől nagyobb problémák is. Valójában az, hogy átadják, de nem használhatók ezek az objektumok. Derecske, ha jól emlékszem, de mást is lehetne említeni. 2017 végére, most már nagyjából ott vagyunk, ígértek 24 ilyen tanuszoda-átadást, és egy vagy kettő készült el a jelen időszakig, ahogy én tudom. Rendben van-e ez így? Nincs rendben, nyilván ön is tudja, de mit tesznek annak érdekében, hogy egyrészt a gyorsítása megtörténjen a folyamatoknak, másrészt azért, ha a közbeszerzési eljárási folyamatok kapcsán valami elfogadásra kerül, akkor az betartásra is kerüljön.

A harmadik kérdésem egy lokális felületű ügy, közútfejlesztéssel kapcsolatos, amely tekintetében azért hozom itt is szóba a történetet, mert nem kaptam rá kielégítő választ Fónagy államtitkár úrtól a Parlament falai között. Minden bizonnyal tételesen ismeri miniszter úr, hiszen térségbeli ember, erről van szó. Borsod-Abaúj-Zemplén megye és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye nincs túl messze egymástól. Tehát Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Miskolctól elindul, Sajószentpéter, Kazincbarcika elkerülő útjáról beszélek, a 26-os elkerülő út megépítéséről beszélek, amely tekintetében 2010-et megelőzően mindenfajta tervdokumentáció, engedélyezési folyamat lezajlásra került, sőt a döntés is megszületett, kiemelt projektként való nevesítése megtörtént. 2010-ben kormányváltás volt, '11 végén jártak le ezek az engedélyezési tervdokumentációk, nagy hallgatásba burkolózás volt, majd az azt követő két esztendőben is. 2014 tavaszán a választásokat megelőzően Demeter Zoltán

képviselőtársam nem sokkal a választást megelőzően kiállt, tartott egy sajtótájékoztatót, ahol megnyugtatóan mindenkit arra vonatkozóan, hogy az a 2010-ben elfogadott kiemelt beruházás meg fog valósulni, és még újabb ígérvényekkel is párosította mindezt egy újabb útszakasz megvalósításával. Aztán ebben született is kormánydöntés, tehát '16 valamikori hónapjára volt ígérvény arra vonatkozóan, hogy akkor ez a folyamat elindul, illetve befejeződik. Majd '16 nyarán pedig bekövetkezett az, amit senki nem gondolt, likvidálták a saját kormányhatározatukat. És gyakorlatilag most azt látom, hogy a 2020-22-ig terjedő időszakban európai és hazai forrásokból sem kívánnak ennek az elkerülő útnak a megépítésére forrásokat mozgósítani.

A problémám a következő: csak azért, hogy érzékletes legyen a történet. Ez egy olyan útszakasz, Miskolctól Sajószentpéterig gyakorlatilag adott, Sajószentpéter-Barcika és Barcika elkerülő útszakasz, amely tekintetében a két városban a napi közúti forgalom vonatkozásában több mint 15 ezer autó halad át. Én mutatok önnek, ha kell, olyan autópályát Magyarországon, ahol, mondjuk ennek a kétharmadát nem éri el a napi áthaladott autók létszáma. Ráadásul a Sajó völgye sajátossága, megint csak hagyatkozom az természetismeretére és az elhelyezkedésből való ismeretére, amely gyakorlatilag a kiszellőzés tekintetében eléggé válságos térségnek tekinthető. A szmogterképen az egészségügyi értékhatárt 700-800 százalékos mértékben meghaladó értékeket mérünk. Ennek ellenére, mindezzel együtt, az ígéretekkel, az új kormányhatározattal, döntéssel, majd annak a likvidálásával együtt az a helyzet van jelen pillanatban, amiről én most beszélek, nagyjából közvetlen formában egy 50 ezer főt érintő útszakaszcsoportról van szó. Miközben örömmel hallom, hogy 900 milliárd forintot Békéscsaba, Zalaegerszeg, egyéb más területeken kívánnak felhasználni.

Nekem azzal nincs bajom, hogy más területeken is szükségszerű fejlesztések megvalósítására kerül sor. Azzal viszont nagyon is van, hogy az országnak azon részén, ahol egyébként is elég sok problémával küzdenek az emberek, ott még annak ellenére, hogy mondtam, az egészségügyi határértékekhez való viszonyuk tekintetében egy szmogos, mondjuk gázfűtéssel nem rendelkező családok sokaságánál a szén- vagy a fatüzelés használata mellett vagy Isten ne adj, más toxikus anyagok használata mellett, mert ilyen is létezik, ami nem normális, de létezik, jutunk el odáig, hogy tüdőrák sokkal nagyobb százalékban alakul ki, szenvednek el emberek ilyenfajta betegségeket, mint az ország más részén. Azért tettem egy picit hosszabbá a kérdés kapcsán a háttérrel, mert szeretnék a személyes felelősségérzetére is hagyatkozni. Nagyon bízom abban, hogy itt természetesen, mint mondtam, a forgalmi számból fakadóan, de a racionálisoknál kívül az értelmes gondolkodás is elősegíti azt, hogy ebben a kérdésben előre lehessen lépni.

Magyarul azt szeretném kérni, egy, hogy miniszterként fókuszáljon ennek a kérdésnek a megvalósítására, kettő, szeretném kérni és egyben kérdezni, hogy mivel Fónagy államtitkár azt mondta, hogy három hónaponként visszatérnek ezen kérdések kezelésére, nagyjából megvártam azt a három hónapot, hogy a parlamenti interpellációt követően elteljen, most önt kérdezem, és már nem kérdezni szeretném, hanem értelmes tárgyalásokat szeretnék folytatni annak érdekében, hogy ez az útfejlesztés megvalósulhasson.

És ha közútfejlesztés, akkor nem akarok pikírt kérdéseket feltenni, és nem önnek tudom be a szükségesesen megadandó válasz mikéntjét, de azért kíváncsi lennék arra, hogy azért a minisztersége idején hány kilométer autópályát és autópálya épült, és került átadásra. De ez kevésbé érdekel ahhoz képest, mint amit az előzőekben elmondtam. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm a kérdések egész csokrát, és ha további bizottsági tagtársaimban nem ébredt fel a vágy, hogy további kérdésekkel gazdagítsák a vitát, én magam azért egy 9 fókuszpontot megjelölnék egy rövid hozzászólásban, ígérve, hogy nem élek vissza sem miniszter úr, sem a tagtársak, sem a kedves meghívottak türelmével, de úgy gondolom, hogy felmerültek olyan kérdések, amelyek tavaly sem kerülhettek egészében tisztázásra, most viszont erre nyílik lehetőség. Egyik körben az energiahordozók ára tekintetében az úgynevezett rezsicsökkentési folyamat kapcsán kérdezném miniszter urat, hogy végeztek-e összevetéseket azt illetően, hogy akár a régióban, akár a világpiacon az energiahordozók ára tekintetében bekövetkezett csökkenés mennyiben tudott átgyűrűzni a magyar nemzetgazdaságba, hiszen az úgynevezett rezsicsökkentés kezdetekor még tapasztalható volt az, hogy némi engedményezés történt a belföldi piacon, de azóta bizony a világpiaci folyamatok alátámasztanak azt, hogy ez erőteljesebb mértékben valósuljon meg. Tehát én úgy látom, hogy nyílna a gazdasági tér bizonyos rezsitételek további csökkentésére. Adódik a kérdés, hogy a kormányzat szándékrendszerében megjelenik-e hasonló.

További nagyon fontos kérdés lenne, ami részben ide kötődik egyébként, egy panelprogram, energiahatékonysági program megléte, annak kiterjesztési lehetőségei. Illetve tudom, hogy ez nemcsak az ön minisztériumához tartozik, hanem sokkal szélesebb körű kérdés, de van-e olyan szándék... Mondok egy példát, mondjuk a CSOK akár kedvezményes hitelrendszerének kiterjesztése olyan lakásfelújításokra, ahol a lakás vagy ingatlan egy energetikai szintet ugrik a felújítás következtében. Ez egy logikus kiterjesztés lenne. Igyekeztünk erre kapacitálni a kormányzatot, befolyásolni interpellációkkal, kérdésekkel, ugyanakkor nem sikerült érdemi választ kicsikarnunk a tekintetben, hogy mikor nyílhat meg ez a kedvezményrendszer. Szeretném hangsúlyozni, nem azok számára, akik új ingatlant vásárolnak, hanem a tipikus élethelyzetek esetében. Ha van egy ingatlanom, és fel szeretném azt újítani, akkor ehhez kaphatok-e kiemelt segítséget. Nyilvánvaló módon ugyanez igaz a távhőrendszer fejlesztésére is, amit nem lehet egyes ingatlanokra lebontani. Viszont azt látjuk, hogy ez a rendszer még évtizedekig velünk fog élni, ha nem tovább. Nem tudjuk, hogy a végén ő lesz-e a befutó, de az egészen biztos, hogy a következő évtizedekben nagyban befolyásolja az emberek által fizetett rezsiköltség volumenét az, hogy a távhőszolgáltatások, egyáltalán a központi szolgáltatások minőségét sikerül-e javítanunk. Erre egyébként vannak igénybe vehető nemzetközi források is, és ez olyan garantált befektetési szisztéma, ami minden esetben legalább 4-5 forintot hoz vissza bele, tehát forintonként. Tehát arra ösztökélném én magam is a kormányzatot, hogy legalább cselekvési tervében gondolja végig ennek lehetőségeit.

Ígérem, hogy igyekeztem, nem konfliktusterületeket keresni, de a következő a Nemzeti Eszközkezelő, egészen biztosan az lesz. De volt már vitánk kormánypárti államtitkárral, aki Magyarország legnagyobb bérlakásprogramjának merete nevezni az Nemzeti Eszközkezelőt. Nyilván ezzel semmilyen szinten nem tudok azonosulni, mert bérlakásokat építeni lehetne, és kellene, viszont az emberektől a bankok hibájából elvett ingatlanok tulajdonjogát felrakni a bizonyítványra vagy a falra úgy, hogy mi most bérlakásprogramot csinálunk, egy kicsit azért erős volt. Ugyanakkor látható, hogy a Nemzeti Eszközkezelőnél még mindig egy nagyon komoly akadály tornyosul. Tehát sokkal több lenne a kérelmező, igénybevételi szándékkal jelentkező, mint ahány szerződést aláírnak, ugyanis a kereskedelmi bank nemcsak hogy megakadályozhatja az egész folyamatot, tehát mondhatja azt, hogy a károsultnak nem segíthet a Nemzeti Eszközkezelő, hanem a károsultnak még csak fellebbezési joga sincsen ez ellen.

Én azt sem tudom elfogadni, hogy a bank döntsön ebben a kérdésben. Tehát itt Magyarország kormányának álláspontom szerint diktálnia kellett volna és nemcsak együttműködni. De ha már ez a helyzet, legalább egy tisztességes fellebbezési

rendszerrel egészítsék ki ezt az egészet annak érdekében, hogy adósok ezrei ne maradjanak ilyen méltatlan helyzetben. Ugyanakkor miniszter úr vállalkozói szférából érkezve, menedzsergondolkodású személy, ami számomra nagyon szimpatikus. Nyilvánvaló, hogy ez alapján, tehát ezen a talajon volna érdemes megvizsgálni azt is, hogy a Nemzeti Eszközkezelő segítségét igénybe vevők közül hányan váltak újra fizetőképes, adófizetésre képes, a produktív szférába visszacsoportosuló polgártársainkká, és hányan vannak azok, akik meg a csökkentett terheket sem tudják fizetni. Mert én azzal szembesülök, hogy drámai módon sokan vannak azok, akiknek nincs esélyük életük visszarendezésére, és ez nem a saját hibájukból következik be, hanem egész egyszerűen halmozódnak azok a kiadások és kiadási tételek, amelyek nem is kéne, hogy sújtsák őket. Adott esetben végrehajtói túlkapásokból kifolyólag ötmillió tartozásból most 33 millió követelés lett. Ugye, ez két héttel ezelőtti budapesti eset, és kilakoltatás is lett a történet vége, sajnálatos módon. Ilyenkor sokszor keveredik a fizetni nem tudott törlesztőrészlet, a közüzemi elmaradás, a közös költség, a különböző szolgáltatói díjak. E tekintetben én a kormány helyében már egy büntetőtételleket, büntetőkamatokat illető amnesztia tervezetét is kidolgoznom, hiszen abszolút indokolt lenne. Nyilván fizesse ki mindenki azt, amivel tartozik, de az indokolatlan tartozástömegek keveredésére rakódnak olyan büntetőtétel, amelyek nemcsak, hogy nem kitermelhetőek, de sok esetben - és - álláspontom szerint nem is indokoltak.

A turizmus tekintetében azt szeretném kérdezni miniszter úrtól, hogy végeztek-e olyan vizsgálatokat, amelyek azt mutatják ki, hogy az ide fektetett elképesztő milliárdok közül mennyi érint hazai hányadot, tehát adott esetben hazai panziót, szállodát, hazai tulajdonút, és mennyi a multinacionális háttérű érdekeltségeket vagy az itt működő külföldieket. Hiszen számomra is kijózanító volt az a statisztika, amely a Magyarországon eltöltött vendégéjszakák számát vizsgálta, és ezen belül a bontás azt tartalmazta, hogy hány került foganatosításra külföldi tulajdonú intézményben és mennyi magyarban. Kijózanítóan magas volt a külföldi arány, miközben mi magunk úgy gondoljuk, hogy erős turizmussal rendelkező ország vagyunk, éppen ezért fürdőfejlesztés és egyebek helyett, ahol ugye a fenntartási díjak kérdése felmerül, és nagyon sok intézményt nem tudnak fenntartani a későbbiekben, én is arra kapacitálnám önöket, hogy az alternatív eszközöket dolgozzák ki.

Hűtőgépcsere és egyéb kampányszerű programok kapcsán visszatérő gond az, hogy megnyílik egy ilyen lehetőség, mondjuk egy világhálós ablakon keresztül, és 30 perccel később elfogynak a férőhelyek. Tehát van-e olyan széleskörű megoldás vagy megoldásról szóló elképzelés, akár későbbi évekre, amely kiküszöbölné ezt a versenyfutást? Hiszen nyilvánvaló módon, ha van egy szociális lába is ennek a programnak, nemcsak egy gazdasági, akkor a szükségét szenvedőkhöz kellene leginkább eljuttatni ezeket a forrásokat. Ez pedig nem biztos, hogy az alapján dőlhet el, hogy ki tud éppen gép előtt ülni, és kinek a családtagja gyorsabb a klikkelgetésben. Tehát egészen biztos, hogy lenne civilizáltabb, XXI. századi módszere ennek, vagy akár egy olyan költségvetésihányad-növelés, amely érdemben tudja szélesíteni az igénybevevők körét.

Van viszont egy pont, ahol biztos, hogy nem lesz vita közöttünk, ez pedig az úgynevezett áru- és termékbemutatók csomagja. Itt a tavalyi meghallgatáson is jeleztem, hogy Óbudán élve, ottani jobbikos tagtársaink azok, akik széttrókkolták ezeket az eseményeket, ők hívták ki a rendőrséget, ők zavartatták szét gyakorlatilag azokat a pénzügyi hiénákat, akik még mindig idős honfitársaink kifosztásával lehetnek elfoglalva. Miniszter úr, engem érdekelne, de egyébként a személyes véleménye, mert kormánypárti képviselőtársak egy részével mi egyetértünk abban, hogy egyáltalán nincsen szükség ilyen formára a magyar nemzetgazdaságban. Tehát

mi az a hozzáadott érték, amit egy termék- vagy árubemutató le tud tenni az asztalra bármilyen más alternatív kereskedési formához képest? Tehát én állítom, hogy a magyar nemzetgazdaságnak erre az egész formára nincs szüksége, és nem lépcsőzetesen próbálnám ellehetetleníteni, mint önök az utóbbi években, akár úgy, hogy nem lehet hitelt kihelyezni ugyanott, ahol a termékbemutató zajlik. Átmennek a szomszéd kocsmába, és gyakorlatilag ott csinálják meg ugyanezt. Tehát én megkérdőjelezem ezen egész bemutatóforma szükségességét, létének szükségességét, és lát-e arra esélyt, hogy ezt az egészet tulajdonképpen a gazdaságtörténet szemétdombjára küldjük, ha mondhatom ilyen csúnyán?

Már csak egy felvetésem maradt hátra. Abszolút illusztris számokat hallhattunk mind a közút-, mind a vasútfejlesztések tekintetében. Itt 4000 milliárdos összegről hallani ilyen tekintetben nagyon jó, az új férőhelyek számáról is, ugyanakkor az érdekelne főleg a közútfejlesztés tekintetében, hogy a hazai kkv-hányad a források hány százalékát tudja lekötni, a kivitelezési munkálatok során mekkora hányad jut olyan cégekhez, ahol vagy maximum 200 millió forint az éves árbevétel, vagy maximum tíz fő dolgozik. Tehát jelesül itt magyar mikroállalkozásokra, magyar beszállítókra gondolok és olyan kivitelezőkre, akik nem a jól ismert 3-5-7-9 cégből álló nagy cégcsoportokhoz tartoznak. Erre azt szokták mondani a gazdasági életben, hogy minden kormánynak megvannak a maga kegyeltjei és azok, akik jellemző módon könnyebben elnyerik ezeket a megbízásokat. Én ezzel az állítással sem tudok azonosulni. De a kritikán felül nagyon érdekelne az, hogy a magyar kkv-hányad mennyiben tud részt venni ezen munkálatokban, mekkora forrástömeget tud lekötni, hiszen ez érdemben befolyásolja azon nemzetgazdasági folyamatokat, amelyek javítása érdekében mi most itt ülünk.

Végül tanuszoda-fejlesztések tekintetében - magam is sportoló emberként - kiemelten fontosnak tartom ezt a kérdéskört, de végeztek-e követéses vizsgálatot a fenntartási költségek kapcsán. Tehát azt illetően, hogy akár uniós támogatással, akár hazai forrásból átadott beruházások esetében milyen terheket ró mindez akár helyi önkormányzatokra, az intézmények mekkora része lehetetlenült el, melyek azok, amelyek az előzetes várakozásoknak megfelelnek? És vizsgálták-e ezeknek a szórását, hiszen multiplikátorhatás tekintetében egyáltalán nem mindegy, hogy Ferencváros közepén épített tanuszodát vagy Kisvárdán, ahol az én édesapám is született, és láttam, hogy ott a régióban egészen más hatásokat, gazdasági hatásokat tud kiváltani akár egy közepes méretű beruházás is. Viszont azt látom, hogy teljes mértékben átgondolatlan a kormányzat fejlesztési politikája a tekintetben, hogy sokszor Nyugat-Magyarország fejlettebb régiójában erőltet olyan fejlesztéseket, amelyek ott már adóttak, vannak alternatívái, adott esetben nincsen lekötendő munkaerő, hiszen mindenki átjár a határon. Nem mondom, hogy ez jó, azt mondom, ez jelenség, amihez alkalmazkodnunk kell.

Ugyanakkor jelesül Északkelet-Magyarország bizonyos régióiban egész egyszerűen nem érhető tetten olyan fejlesztés, amely komolyabb munkaerőt képes lekötni, vagy akár mondhatnék egy másik példát, nem látok egy olyan kollégiumi rendszert, ami a falvakban meglévő, most még nem mobilis munkaerőt mobilissá teheti, kiképezheti, bevezetheti a nemzetgazdaságba. Tehát rengeteg teendőnk lenne, igyekeztem olyan fókuszpontokat találni, amelyekkel közelebb tudunk jutni ezekhez vagy ezek megoldásához. Köszönöm, még meg kell kérdeznem bizottsági tagtársaimat, hogy ébredt-e további hozzászólási igény. Úgy látom, hogy igen. Meg is adnám a szót.

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, miniszter úr a beszámolót. Én örömmel tapasztaltam, hogy a szigorított törvény alapján azt kell hogy mondjam, hogy a

termékbemutatóknál a visszaélések 30-40 százalékos mértékben megszűntek. Ez egy örömteli dolog. Egy kérdésem lenne, tudjuk, hogy épül egy komáromi híd, és ha az megépül, onnantól kezdve az északi forgalom meg fog oldódni Komárom, Győr, Székesfehérvár irányába. A múltkor már beszéltünk róla, a 81. út fejlesztése napirenden lesz-e valamikor, amit most „halál”útnak hívnak?

A panziókkal kapcsolatosan sikerült rákattintanom most a pályázati kiírásra - minimum hat fő, maximum tíz fő - tipikusan a magyar kisvállalkozásokra van kiírva, igaz, hogy a meglévők pályázhatnak. Azt gondolom, hogy ez is egy pozitívum. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kötelező kérdésemet a csoportdinamikából úgy látom, hogy nem kell feltennem még egyszer, hiszen további kérdésre vonatkozó igény nem jelentkezik, így visszaadnám a szót miniszter úrnak.

Dr. Seszták Miklós válasza

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Köszönöm szépen, akkor én próbálnék válaszolni minden kérdésre. Köszönjük a felvetést, öntözés és a mezőgazdasági kúthálózat kiépítésére minisztertársamnak, illetve a Miniszterelnökséget vezető miniszternek, aki a szabályozásért felel, fogom mondani ezt, hogy ebben valamit csinálni kell. Mi is érezzük az anomáliákat, rajtam kívül álló ez a téma, de azért igyekszünk majd megcsinálni.

Örök kérdés az M9-es út, merre tovább. Én azt gondolom, hogy a kormány hosszú távú terveiben benne van, de szerintem csak 2020 után van realitása annak, hogy ebből kivitelezési szintig bármennyire is eljussunk. A tervezést nem zárom ki. Most a kormány létrehozott egy tervezési alapot, évente 20 milliárd forintot, amit kifejezetten tervezésre költünk, az esetleg beleférhet, azt gondolom, de mindig azt szoktam erre mondani, mivel európai uniós forrásból ezt nem lehet megcsinálni, illetve azt már el is költöttük, amennyiben az ország gazdasági ereje tovább nő, és hazai forrásból tudunk többet felszabadítani, akkor ezek az utak, amik esetlegesen úgy tűnnek, hogy később lesznek megvalósítva, azt előbbre lehet hozni.

Budapest-Belgrád. Itt szeretnék megnyugtatni, voltak lobbierők a Budapest-Szeged vonatkozásában, de a döntés megszületett, maradunk az eredeti nyomvonalnál. Tehát ebben a Budapest-Belgrád fejlesztésben nincsen Budapest-szegedi fejlesztés.

A vasútvonal, elavult eszközök cseréje. Mi ezt nagyon nyomjuk, és szeretnénk hazai forrásból. Kiépítettünk gyártói kapacitást Szolnokon, ráadásul egy nagyon speciális prototípussal is rendelkezik a MÁV, azt hiszem, hogy itt hamarosan a 42 ezer férőhely vonatkozásában a választókerületemben sok új kocsit fogtok látni, és nagyobb lesz az öröm, mint eddig.

Kistelepülési wifi. Igen, az az igazság, hogy érezzük azt, hogy nagyon sok kistelepülésen ez fontos lenne, hiszen a kapcsolattartás vagy a kommunikáció egyik módja lehet a köztéri wifi. Most ugye az iskolákban bevezetjük, az iskolákban mindenhol lesz. Minden településre el fogjuk vinni a gyorsinternet-elérést, és onnantól már csak egy ugrás ennek az internetelésnek a wifin történő megosztása, akár kistelepülésen. Én tudok olyan kistelepülést, aki semmi mást nem csinál, csak a benti wifit, ami elég széles sávú, azt egy kicsit nagyobb eszközzel saját maga megosztja, és azzal a hálózaton belül használja. Lehet, hogy rövid távú ez a megoldás, a hosszú távút meg majd kormányzati szinten fogjuk kezelni.

Utolsó kör, egy-két héten belül a tanuszoda vonatkozásában kihirdetésre kerül. Annyit szeretnék mondani, hogy nem szeretjük az utolsó kört, mert utolsó nem létezik ilyen szinten. A következő kör, amennyiben pénz és igény van rá,

természetesen tovább fogjuk bővíteni. Azt azért megdöbbenve tapasztalom, hogy a kiskunhalasi járásban nincsen uszoda. Uszoda van, csak tanuszoda nincs. *(Bányai Gábor: 19 méteres.)* Igen, igen, valami uszoda van. *(Bányai Gábor: Fürdő! Gyógyvíz van benne.)* De ez rendben lesz, ez bele fog kerülni.

Falusi turizmus. Nagyon fontos. Pontosítsuk! Több kérdés volt a turizmusról. Ezt jó, ha megnézik, ide is üzenem, hogy megváltozott a jogszabály. Nemcsak 5-410 szoba között most már, hanem 5-20 szoba között. Tehát a bővítés most már 25 szobáig mehet, kormányhatározatot módosítottunk pont azért, mert az európai szabvány az, hogy ma már nem életképes a panzió 10-11 szobával, módosítottuk, ezért 25 szobáig lehet bővíteni. Ennek megfelelően bővítettük a keretösszeget is, tehát most már nem 42 millió forint a maximális összeg, hanem jóval több. Tehát ezt érdemes kihasználni. Mert eddig a keretösszeg a meglévő panziók egy szobára eső felújítási költségét tartalmazta. Most mivel 150 százalékos támogatási intenzitással, tehát, mondjuk, ha az egyik öt egység, akkor most már 7,5 egységgel lehet. Meglévő panziók bővítése, ez nagyon fontos, pályázati kiírás a meglévő panziók bővítésére. Na, ebben nem találnak a bizottság tagjai jelentős külföldi tőkét. Pont azért mondtuk, hogy a panzió vonatkozásában külföldi tőke megjelenése nem lett számottevő, esetleg egy-két határ menti településen. Azt gondolom, hogy kifejezetten az ország valamennyi panziójának a felújítását szeretnénk ebből elvégezni. Ezért sokan félreértik, mert azt gondolják, hogy a panziófelújítás csak a desztinációban szereplő térségekre vonatkozik. Nem így van, a panziót bárhová be lehet adni desztinációtól függetlenül. Szállodafejlesztés, kis- és középvállalkozások vonatkozásában, pilottal, Tokaj környékén kezdődik meg, és természetesen ki fogjuk terjeszteni az országra, mint ahogy tervezzük kiterjeszteni az új panziók építésénél az egész országra. Ez a következő projekt.

És ami még érdekes lehet a bizottság tagjai számára, és lehet mondani a választókerületekben, hogy tegnap volt egy egyeztetés, várhatóan az első pályázati beadások dátuma is 2-3 héttel meg lesz hosszabbítva, mert hirtelen jött, nem voltak felkészülve rá a vállalkozók, és nem akarjuk, hogy kapkodott, rossz pályázatok legyenek beadva. Mi hiszünk abban, hogy a hiánypótlási kör megspórolásával többet elérünk, ha egy-két hétre meghosszabbítom, mint egy-két hónapig a hiánypótlási ceremóniát lefolytatom.

Fürdőfejlesztés, mint desztináció. A turisztikai stratégia így nem fogja kezelni, mint régen volt, lovasturizmus, egészségturizmus vagy fürdőturizmus. Azért nem, mert mi abban hiszünk, vagy azt gondoljuk, hogy fürdőt lehet jól csinálni, és lehet nagyon rosszat. És a nagyon rossz nem azért rossz, mert maga, amit csinált rossz, hanem mert nem megy oda turista. Erre szokták azt mondani, hogy a szálloda és a fürdő vonatkozásában legjobban a második tulajdonos jár. Mindenki beruház, úgy gondolta, hogy menni fog, majd nem jön a vendég. Vagy azért, mert nagyon messze van, nincsen szállás, tehát teljesen szeretnénk kezelni. Régiók vonatkozásában fogjuk biztosítani azokat a fejlesztési lehetőségeket, ami ki tud terjedni a fürdőre is és akár az egészségturizmusra is.

Gúr képviselőtársamnak a beruházás. Egy mondattal el tudnám az első kérdést odázni, mert nem hozzám tartozik. Tehát a HIPA-pénz odaítélése KKM-es hatáskör, tehát a KKM előterjesztése alapján kormányhatáskör. Ezért nem is nagyon ismerem a metodikát, de amit elmondott példaként, Veszprémet, úgyhogy nem akarok, nem is ismerem az ügyet, csak gyakorló pályázóként, még amikor még ügyvéd voltam, és ilyeneket csináltunk, ugye tekintettel arra, hogy a megvalósításnál a pályázati cél megvalósítását el lehet kezdeni a döntés megadása előtt, a pályázat beadásakor. Tehát írok a HIPA-nak, hogy jó napot kívánok, szeretnék egy fejlesztést csinálni, vállalom 130 fő foglalkoztatását, van egy bázisadatom, majd, amikor most NAV-os adatokat

látunk, az elképzeltető - most csak találgatok -, hogy már a saját felelősséggel megkezdett beruházásból eredő többletet látta ott a képviselőtársam. Akár árbevétel-oldalon is, akár esetlegesen létszámra, de jó felvetés, fogom majd jelezni a Szijjártó miniszter úrnak, hogy erre egy picit figyeljenek, és az ebből szükséges konklúziót vonják le.

Sportolás, tanuszoda kérdése. Nagyon érdekes a helyzet. Azt kell mondjam, hogy mind a 23 tanuszodánk elkészült, de azzal egyetértek, hogy nem minden tanuszoda működik. És azt is elmondom, hogy miért. Mert mi az NSK meg a BMSK a fejlesztést megvalósítottuk, de szinte minden tanuszodánál a település vállalt többletmunkát, vagy vállalt munkát. Például Derecskénél vállalta, hogy a szennyvizet, azt a 200 métert ráköti a tanuszodától a rendszerre. Ezt nem csinálta meg, és azért nem tud működni, mert nem csinálta meg azt a fejlesztést. Ezért nem tudott megnyitni, kész van, ott áll üresen, most egyelőre kényszerhelyzetben vagyunk, hogy hogyan tovább. Nem ez az egyedüli település, csak képviselőtársam emelte ki, azért mondom én is ezt. Több problémánk van, a vállalatok nem teljesítik. Majd jön az állam, gondolják, és egyszer meg kell valósítani, úgyis meg fogjuk csinálni, címszóval. Most ennek a mérlegelése van, de azt kell mondjam, amit vállaltunk, azokat megcsináltuk. Ahol késedelem van, olyan történt például, hogy valahol szabályzatot kellett volna módosítani, nem tudták megcsinálni, csúszott hat hónapot, nem volt többség a testületben, ment a vita. Kiderült, hogy a tulajdonjogi helyzet nem volt rendezett, máshová kellett tenni, műemlékparkba akarták tenni, ahová nem lehetett. Tehát vannak ilyenek, de azt kell mondjam, hogy én optimista vagyok ezzel a második ütemmel is, az első ütemmel meg pláne. Ezek befejeződnek, most amit alelnök úr mondott, itt a harmadik ütemet szeretnénk nagyon hatékonyan még az idén kormányhatározati szintig eljuttatni, hogy ott azok a fejlesztési előkészületek 2018 évelején megkezdődhessenek.

A 3-3-3 milliárd forintos összeg keretéig, ugye, egy ilyen tanuszoda 3-400 millió, tehát nagyjából egy ilyen 8-10 tanuszoda fog még beférni, és azokat keressük, ahol tényleg úgy van, hogy nem alkalmas versenysportszerűre, akkor értelemszerűen ezeket pótolni fogjuk ott.

Közútfejlesztés és a 26. számú út. Jól látja képviselő úr, én ismerem a helyszínt, picit észak ez, nagyapám Gadnán volt pap, illetve édesanyám ott élte le gyermekkorát. Sokat jártam, még most is járok arra. Ott tényleg lenne mit fejleszteni, és pont azért, mert ugyanakkor meg jelentős gazdaságélénkítés van, akár Miskolc ipari parkok fejlesztésében, az átmenő forgalom kezd már-már elviselhetetlen lenni. Én csak azt tudom ebben ígérni, hogy mi a szakállamtikársággal karöltve kormány elé fogjuk vinni azt, hogy ez kerüljön bele látható időn belül a fejlesztési programba. Erről, ha megengedi, képviselőtársam, írásban is válaszolnék, hogy mikorra, hogy tervezzük.

És az volt a kérdés, hogy hány kis- és középvállalkozó szerepel az autópálya-építésekénél. Én jelenleg nem rendelkezem adatokkal, és az a problémám, hogy mivel ezek nyílt európai közbeszerzések, ezért a kis- és középvállalkozások nem is próbálnak meg a nagy közbeszerzésen elindulni. Én ezt tapasztalom. A saját választókerületemben nem ilyen jellegű beruházásoknál, jóval kisebbnél, éppen az értékhatárt meghaladó, 500 milliós beruházásoknál is mindig mondom a helyieknek, hogy de, hát próbáljatok már összeállni! Te tudsz kőműveskedni, te tudsz tetőt fedni, te burkolni, te meg villanyt szerelsz, miért nem álltok össze? Nagyon nehéz. Arra nem tudom, hogy van-e valakinek adata, hogy alvállalkozói szinten, mert a kis- és középvállalkozások alvállalkozói szinten vesznek részt a munkában, hogy ott számszerűsíteni tudják-e. Erre én nem tudok most válaszolni. Ígéretet sem tudok adni, hogy ezt megteszem, mert nem tudok honnan adatot. Azt meg tudnám

mondani, de az nyilvános adat, az kiszedhető, hogy a közzétett közbeszerzési dokumentumokból hány százalék alvállalkozói részesedést jelentettek be a kivitelezők. Ugye, van törvényi maximum, ebből lehet, hogy ki lehet számolni, de erről én nem rendelkezem adattal.

Elnök úr kérdéseire, ha megengedi, válaszolnék. Energiahordozók árának beépítése a rezsibe, illetve a villamos energia vagy egyéb árakba. Ez örök dilemma, hogy mi volt előbb, a tyúk vagy a tojás. A mi oldalunk vagy a mi szakértőink azt mondják, hogy valójában itt nem beszélhetünk olyan szintű csökkentésről, mert van csökkentés a világpiacon, de mi előrehoztuk a világpiaci döntést a rezsicsökkentésben megvalósuló csökkenéssel. Tehát akkor még sokkal több volt a mínusz, és igazából én csak előrehoztam. Azt gondolom, hogy nem is az a kérdés, hogy pillanatnyilag hogy tudom beszerezni a világpiaci árat, hanem tartósan hogy tudom beszerezni a világpiaci árat. Mai hír, hogy mindenkit rémisztgetnek, hogy vége van a 25-40 dolláros olajnak, most már 70-80 dollár ismét, és árrobbanás és minden egyéb. Hát a piac majd ezt eldönti. Ugyanakkor sokszor nem is én alkalmazom a piaci ár alkalmazását az árban, mondjuk a benzin esetén a MOL, az ÖMV az, aki ebben tudja alkalmazni. Mondom, ez egy olyan kérdés, amire nem tudunk érdemi választ adni, eltérőek az álláspontok.

Panelprogram. Megkérdezték más bizottságnál is. Nehéz kérdés, mert az EU határozottan ellene van most, hogy a panelprogramot EU-s finanszírozásból megoldjam, de abban egyetértek az elnök úrral, hogyha nincs EU-s támogatás, akkor hazai forrásból kell megoldanunk bizonyos támogatást a panelben lakóknak. Csak itt is azt tapasztaltuk, hogy amikor először, még a 2007-13-as program végén, amikor én miniszter lettem, kiírtunk még olyan '14 nyarán egy-két ilyen programot, akkor azt tapasztaltuk, hogy a támogatási nagyság és a pályázóknak az igénye majdnem egybeesett. Tehát én is azt gondoltam, hogy most nagyon nagy igény lesz, és megvizsgáltuk, hogy miért, és azt látjuk, hogy most már eljutottunk oda, hogy azok a társasházak, akik nem vettek igénybe panelprogramos támogatást, azok nem is tudnak. Azért, mert nincsenek rendben, vagy nem megy a társasház vagy nincs közös képviselő, vagy vita van, nem tudnak többséget létrehozni, vagy ha többséget létrehoznak, valaki megtámadja a bíróságon. A bíróság hatálytalanítja, újra elindul, és ezért kiesnek a támogatási időszakból. Tehát nem tudnak érdemi pályázatot beadni. Jó a felvetés, próbáljuk kezelni.

Volt a kérdés a távhőrendszer vonatkozásában is. Ott megindult egy vizsgálat, hogy hogy lehetne még hatékonyabbá és gazdaságosabbá tenni a távhőt, hiszen a biztos, ugye Gúr képviselőtársam is említette ezt, hogy nem elég támogatni energiát, hanem már lassan a tiszta levegőt is támogatnunk kell, mert a fával való fűtés is nehézségeket okoz. Egy biztos, hogy a távhő a legtisztább energia, ezért önmagában a távhőfejlesztés mint ár-érték-arányos fejlesztés, az a következő, '18-22 kihívása: hogy hogy tudom vinni minél nagyobb számban, de stabilan bevonni ebbe a körbe a fűteni vágyókat. Budapesten működik nem is olyan rossz hatékonysággal, de ez kérdés lesz.

Itt az ominózus örök témánk, a net és a net rendszere. Az a baj, hogy a jogszabály olyan, hogy van feladata a banknak, és nem véletlenül van feladata a banknak, mert a közös teherviselés idézőjeles szabályai szerint még, ha most ezen el is tudnánk vitatkozni, hogy most ki okozta a hibát, hogy a rossz banki szerződésből eredő naivság vagy a hitelt felvevők hiszékenysége, ezen lehet vitatkozni. Nem is mennék ebbe bele, hiszen mindenféle bírósági ítélettel próbálják ezt kezelni. De egy biztos, hogy - mondjuk mi is - ezt nem szabad bérlakásprogramnak tekinteni. Tehát, ha ilyet mondott az én államtitkárom, akkor hibázott, mert pont azt beszéljük, már több kormányülésen is érintőlegesen beszéltünk róla, illetve munkacsoport dolgozik rajta, hogy mit kéne vele csinálni. Pont, amit ön mondott, vizsgáljuk azt, hogy hogy tudom visszaadni a volt tulajdonosnak. Hiszen az a furcsa szabályozás van, ugye volt

gyakorló ügyvédként mondom, mivel én vagyok a tulajdonos, a Ptk.-ból eredő felújítási költség az enyém. Tehát elromlik egy kazán, még ha ők széjjelverik, akkor is, nincs mese, nekem mint Eszközkezelőnek kell rendbe hoznom. Betörik egy ablak, nekem kell beüvegeznem. Tehát olyan költséget jelent ennek a most már 32 ezer lakásnak a fenntartása, hogy ez már komoly terhet jelent mind a költségvetésnek, mind a gazdaságnak. És éppen ezért valamit, jól mondja elnök úr, ki kellett találni. Ez is a '18-22-nek szerintem a megoldandó feladatai közé tartozik. Sok mindent megpróbáltunk, hogy átadjuk az önkormányzatoknak, átadjuk az egyházaknak, de ez mindenkinek nyűg. Kis bérleti díj, nagy teher és kis fizetési hajlandóság, a legrosszabb üzleti modell, ami létezik ennél. Egyelőre arra volt jó, hogy abból a csapdából kikerültek azok, akiket a teher nyomott, hogy így legalább megmaradt a lakásuk, és nincsen tartozásuk, míg, ha nem tudtak ebbe bekerülni, se lakásuk nem volt, és a tartozásuk még meg is maradt.

Turizmus. Elmondtam már, hogy a külföldiek szerepvállalása a jelenleg kiírt pályázati rendszerben minimális lesz. Értelemszerűen szűrjük, vizsgáljuk, monitorozzuk, most még ugye, nem látjuk, mert még csak kiírási szakban vagyunk, illetve még nincsenek beadott pályázatok.

Hűtőgépcsere. Ez is nehéz. Én is állandóan harcba állok, hogy miért van az, hogy aránylag nagy keretösszeg vonatkozásában 30 perc alatt betelik a felület. Azért, mert elfogyott a pénzünk, éppen ezért próbálunk mindig újranyitni. Ha megfigyeli az elnök úr, mi mondjuk, hogy keretösszeget emelünk, és ami igény bejött, vagy akiket látjuk, hogy be akarta adni, esetleg látjuk, hogy volt kattintás, de már nem tudta beadni, a tartalmát nem tudjuk, csak sejtjük, akkor igyekszünk úgy megnyitni, hogy ez még megoldható legyen.

Árubemutató kérdése. Igen, tényleg ebben egy irányba nézünk. Mi megpróbáltuk már a teljes betöltést, EU-direktívába ütközik, nem fogjuk tudni megtenni. Azt gondolom, hogy ez lesz a megoldása.

Ugyanez a kérdés, a hazai kkv-k kivitelezésben történő szerepe. Nem tudok erre választ adni.

Tanuszoda és fenntartási költség. Minden költségvetés tervezésekor, amikor beszélünk arról, hogy az NSK vagy az állam által üzemeltetett intézményi rendszerben a sportintézmények vagy tanuszodák - nem biztos, hogy a tanuszodát kifejezetten sportnak nevezném -, intézmények működési költségével számoljunk, mi mindig elmondjuk, hogy ne felejtjük el azokat a többletköltségeket a költségvetésbe betervezni, ami a már majd megépülő uszodák vonatkozásában fenn fog állni. Aki valaha is önkormányzati szférában dolgozott, legyen képviselő, polgármester, alpolgármester, az pontosan tudja, hogy nem tud olyan tanuszodát mutatni nekem Magyarországon, amelyik nyereséges. Nem tud. Sajnos a rendszer ilyen. Tehát, aki azt mondja, hogy nem, az festi magát. Nem tud működni! Pont azért, mert mi a cél? Minél többen menjenek, mivel minél többen, minél olcsóbb legyen, mivel minél olcsóbb, nem tudod lejjebb vinni a működési költséget. Mi próbáljuk a napenergiát, illetve a megújuló energiák hasznosításával próbálunk fenntartási költség-csökkentő beruházásokkal előremenni a működtetési költség csökkentésében. Valójában ki kell hogy mondjuk, tanuszodát nyereségesen üzemeltetni nem fog tudni senki, illetve minél kisebb település, annál nehezebb lesz. Mindenki szeretne tanuszodát.

Most szűk körben vagyunk, így azért el tudom mondani, a kormány gondolkozik azon, hogy az egyértelmű, hogy a tanuszodák működtetésével nem tudja terhelni a településeket, mert költségvetést borít, 50-60 millió forint egy tanuszoda éves fenntartása, bevétele meg pár millió forint, ráadásul a tankerületi úszásoktatás mint kötelező tornaóra, tömbösítve járnak a diákok, az meg teljesen a nyereséges

működés ellen hat. Én azt gondolom, hogy nincs más, itt az államnak kell majd a jövőben a működését biztosítani.

Azt hiszem, mindenre válaszoltam, ha esetleg nem, akkor kérem, jelezzék. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

Ja, volt egy kérdés a termékbemutatónál. Itt elmondtam, hogy betiltani nem tudjuk. Panzió vonatkozásában mondtam, hogy 25 a szoba, és az északi forgalom, a 81. út fejlesztése elméletileg tervben van, de az is a 26-ossal egy utat jár körülbelül. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon köszönjük a részletes beszámolót, főleg azért, mert minden kérdésre választ kaptunk. Még látok magasba emelkedni egy kezét. Gondolom, egy pontosító kérdéstről lehet szó, aminek feltétele érdekében Gúr képviselőtársamé a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úr, köszönöm a kérdésekre, kérésekre adott választát. Kézszelfoghatónak tekinthetem a mondandóját a 26-os úttal kapcsolatosan, ami a belátható időn belül, ön által egy-két héten belül említett konkrét intézkedések megtételéről hangzott el.

Külön köszönöm önnek, hogy érti a problémát és fogékony a probléma megoldása iránt. A pontosítás egy dologban van, nem baj, ha nem tud válaszolni rá, akkor csak annyit mondjon, hogy nem tud válaszolni rá. Volt egy olyan kérdésem a közútfejlesztésekkel kapcsolatban, hogy csak és a miniszterségének az időszakát érintően emlékszik-e arra, hogy hány km autópálya épült. Ha nem, semmi gond.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter: Erre írásban szívesen válaszolok, ha megengedi, mert azért nehéz ez most megfogalmazni, mert vannak számaink, de mi az, ami már elkészült, és átadtuk. Mi az, ami még folyamatban van, de már az utolsó simításokat végzik rajta? Vagy mi az, ami tervezés szakban van? És mi az, ami még csak elméleti szakban van?

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, megtisztelt vele, mert folyamatosan ellentmondó információk vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Úgy látom, hogy össznépi elégedettséggel zárult a meghallgatás, aminek köszönöm szépen a tartalmi részét is. Megköszönve a tájékoztatót a napirendi pontot lezárom, hiszen határozathozatalra nincs szükségünk. Megköszönöm miniszter úr és kedves munkatársai részvételét is, további szép napot kívánok önöknek. *(Dr. Seszták Miklós és kollégái távoznak az ülésteremből.)*

Az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat (T/17994. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Addig is, míg a vendégek és meghívottak köre átrendeződik, a második napirendi pont tekintetében az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat, mely a T/17994. számon fut részletes vitájára kerítünk sort a Határozati Házsabály 44-45. §-a alapján. Köszöntöm a Nemzetgazdasági Minisztérium képviseletében előterjesztőként jelen lévő Vadas Beatrix főosztályvezető asszonyt. Tessék parancsolni, tessék helyet foglalni.

Ezúton jelezném, hogy javaslatom szerint a részletes vitát egy szakaszban tárgyaljuk, mivel módosító javaslat bizottságunkhoz nem érkezett, és tudtommal a bizottság sem kíván saját módosító szándékot megfogalmazni, kérdezem erről bizottsági tagtársaimat. Ki az, aki elfogadja, hogy a részletes vita egy szakaszban kerüljön tárgyalásra? *(Szavazás.)* Egyhangú, ez elfogadható javaslat. Illetve arról kell

döntenünk, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a Határozati Hárszabály 44. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek. Az előterjesztő álláspontját szeretnénk megismerni.

VADAS BEATRIX (Nemzetgazdasági Minisztérium): Megfelel a hárszabálynak a törvényjavaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezek után bizottsági tagtársaim számára nyitom meg a hozzászólási lehetőségek körét. Érdeklődöm, hogy van-e olyan tagtársam, aki gazdagítani kívánja ezt a kibontakozófélben sem lévő vitát. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs ilyen, úgy döntenünk kell a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről. Kérem, jelezzék, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* 7 igen és 2 tartózkodással a bizottság elfogadta.

Ezt követően döntünk a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki támogatja a lezárást? *(Szavazás.)* Itt már egyhangú döntést látok.

És döntenünk kell a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról azzal a kitéttel, hogy a döntés egyben felhatalmazás az elnöknek, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűlésnek. Ki szavaz igennel? *(Szavazás.)* 8 igen és 1 tartózkodás mellett elfogadtuk a részletes vitáról szóló jelentést is. E tekintetben szeretném megköszönni mind a megfelelésről való hozzászólást, mind pedig főosztályvezető asszony és kedves kollégája munkáját. Ezennel ezt a napirendi pontot lezárom.

**A szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17776. szám)
(Varga Mihály, Cseresnyés Péter (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Megnyitjuk 3. napirendi pontunkat, mely a szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitája lesz. Köszöntöm az NGM képviseletében Kiss Zoltán osztályvezető urat, ha az információim helyesek, és szintén köszöntöm az előterjesztőként jelen lévő Cseresnyés Péter államtitkár urat. Javaslom, hogy a részletes vitát egy szakaszban tárgyaljuk, mivel módosító javaslat úgy szintén nem érkezett, és a bizottság sem kíván saját módosító szándékot megfogalmazni. Ki az, aki igennel szavaz a részletes vita egy szakaszban történő tárgyalására? *(Szavazás.)* Egyhangú döntést hoztunk e tekintetben. És nincs más dolgunk, mint megismerni az előterjesztő álláspontját. Ezennel nagy tisztelettel át is adnám a szót a törvényjavaslat megfelelése tekintetében.

KISS ZOLTÁN (Nemzetgazdasági Minisztérium): Megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát ez a törvényjavaslat is megfelel a hárszabálynak. Ezt követően döntenünk kell a részletes vita lezárásáról, ha a bizottsági tagtársaimban nem ébredt fel hozzászólási vágy, kérdés, felvetés szándéka. *(Nincs jelentkező.)* Ki támogatja a részletes vita lezárását? *(Szavazás.)* 7 igennel, 2 tartózkodás mellett a részletes vitát lezártuk. Illetve a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról kell döntenünk azzal, hogy a döntés egyben felhatalmazás az elnöknek, hogy a jelentést benyújtsa az Országgyűlésnek. Ki az, aki támogatja a jelentés elfogadását? *(Szavazás.)* 8 igen és 1 tartózkodás mellett elfogadtuk a részletes vitáról szóló jelentést. E tekintetben szeretném megköszönni mind főosztályvezető úr, mind

államtitkár úr segítő hozzájárulását. A napirendi pontot e tekintetben lezárom. További szép napot kívánok önöknek.

Egyebek

Nincs más hátra, mint az egyebek napirendre kitérnünk, ahol jelezni szeretném, hogy soron következő ülésünket előreláthatóan 2017. november 22-én szerdán 12 órakor tartjuk, hiszen Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr meghallgatására kerül sor. A kezdési időpontot illetően meg volt kötve a kezünk, hiszen egyazon napon több miniszteri meghallgatásra kerül sor, így a rendhagyó 12 órát kérem, hogy rögzítsük.

Az ülés berekesztése

Ha más felvetésre nem kerül sor, úgy munkájukat megköszönve bezárom az ülést. További eredményes napot, és ami a legfontosabb, jó egészséget kívánok mindannyiunknak.

(Az ülés befejezésének időpontja: 16 óra)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia